

TETINYA

hapax de a. 1116, en un doc. relatiu a *Cadaqués* i que trobo en la colle. Moreau (XLVIII), qui sap si ben llogit, i essent un coll i no cap riu més aviat es podria relacionar amb el *Coll de Té* del Montseny (d'origen antropònimic).

TETINYA

Mas antic a l'Alt Vallès; és al Nord de St. Llorenç Savall, a mig camí del Salamó a Granera (ja deu ser de Granera); no és *Can Tinyà*, com posa la Guia d'Osona.

Oit *tatigná* allí, 1924 (exc. 37). Zona de toponímia conservadora; encara que no en tinguem mencions antigues, l'estructura revela un nom de predi romà en -IANUM. Deriv. de *Tetinus* o *Tettinnius* (Schulze, 430, 432). *Titinius Gaius* en inscrs. hispàniques (Hübner, n. 1070); *Teθθicinius* (Whatmough, D.A.G., p. 73). D'aquí *Titignano* a Toscana (Pieri, *Top. Arno*, 189); *Tetinbacs* en el Bearn (fief, te. Maslack, prop de Legor, doc. *Titibax* 1376, -*nh tz* S. XIII). P. Raymond (*Di. Top. B. Pyr.*). Weisgerber mostra que *Tetius* en inscripcions de Renània és grafia imperfecta per *Tetius*, i que les formacions en -INIUS són molt productives en aquesta zona (*Rhen. Ge.-Celt.*, 131).

TEULA

Teula: DECat VIII, 470a16-17.

Font de la Teula: una de les moltes d'aquest nom a Pinell de Solsonès (XLVI, 116.49).

Sa Teula, platja del terme de Ciutadella (Menorca) (XLVI, 37.20) (potser per comparació amb la forma enconçada d'una teula).

La Teulera, sengles veïnats de la Salzadella i de Santa Cristina d'Aro. *La Teulera*, partida, a Sort (XXXVII, 49.24). *Sa Teulera*, possessió important i antiga d'Alaró (XL, 21.4; Mapa Mascaró 17A12; Mapa Cardenal Despuig: *La Teulera*). *La Teulera*, nom antic d'un predi del terme de Mancor documentat pel Mapa del Cardenal Despuig; correspon a l'actual *Can Gallina*. *Serra de Sa Teulera* a es Mercadal (XLIV, 30.22; Mapa Mascaró, 7E5). *Les Teuleres* a Fígols de les Mines (XXXVIII, 104.21).

La Teuleria de Sant Martí, veïnat del municipi de l'Esquirol. *Collet de la Teuleria* a Palmerola (XXXVIII, 134.4). *Clot de la Teuleria* a Tuixén (XXXVIII, 44.7). Sengles partides *La Teuleria* a Sant Martí d'Albars (XLVI, 160.14), Culla (XXIX, 61.21) i Lloberola (XLVI, 124.6). *Rambla de la Teuleria* a la Torre d'En Besora (XXIX, 65.20). *Les Teuleries* i *Còrrec de les Teuleries* a Millars (XXVII, 91.21). *Font de les Teuleries*, a pocs minuts de Berga, camí de Pedret (Torrás, *Berguedà*, 80).

Es Pont d'En Teulari a Manacor (XL, 152.19). Probablement resulta de catalanització una forma mosàrab *ponfe teulari* (< PONTE TEGULARIU) 'pontarró sota un teuladet', amb el *ʃ* àrabí sonor pres per d. J.F.C.

Teulada, Teuladella, V. Taulat, Teulati, V. T. (misc. moss.) *Teuleria, V. Teula*

TEULIS

Municipi a l'extrem meridional dels Aspres, pertanyent històricament al Vallespir (*Gran Geogr. Com. Cat.* XIV, 402); limita amb els termes vallespirencs de Cortsaví, Montboló i amb el de Sant Marçal (Rosselló). S'ha escrit també *Taulis*. A un k. del poble està situat el mas de *Croanques* (veg., s. v. *Cros*), que era un alou important que veiem citat, amb certa freqüència, junt amb *Teulis* en els documents antics.

DOC. ANT. 853: «in pago Rossilionensi et in loco qui dicitur *Teulicicus*» (*Marca Hisp.*, 786); i segons un doc. de 953 el terme de l'església de St. Pere de la Serra afrontava «in flumen *Teulicium*» (Alart, *Cart. Rouss.*, 19); 1 991: villa *Tevolici* (Moreau XIV, 162); 1020: «in ualle Asperi in loco q. dicunt *Crosanchas Theulicici*» (ib. XIX, 170, reproduït del *Cart. d'Elna*, fº 59); 1095: «*Crosankas* q. dicitur *Teuliz* --- *Crosankas* vel *Teuliz*» (ib. XXVIII, 77); 1141: *Tevolie* (Ponsich, *Rep. Top.*, 91, segurament mala lliçó per *Tevoliz*); 1271: *Teulis* (Alart, *Privil.*, 312); i grafiat *Taulis* en els anys 1359 (*CoDoACA* XII, 121); 1385, 1395 (Alart, *Doc. Géogr. Hist.*, 16, 28); 1604, 1628, 1632 (Ponsich, *loc. cit.*).

ETIM. La documentació ens mostra que la grafia *Taulis*, que apareix des del S. XIV és secundària. Com s'indica en el DECat VIII, 472a29 *Teulis* és concreció toponímica de l'adj. *teulis*, és a dir el reflex d'un adj. TEGULĪCIŪ 'de teula', derivat de TEGŪLA 'teula' amb el sufix -ĪCIŪ > -is/-ĪCIĀ > -issa, indicador de propietat, que testimoniem en els substantius com *bardissa*, *pallissa*, *pellissa*. El nom pot obeir a la teulada de teules que és característica d'aquest poble (veg. la foto que ens dona *Gran Geogr. Com. Cat.* XIV, 403) i dels altres d'aquesta rodalia, a diferència de les teulades de lloses que es veuen a l'alt Conflent i Cerdanya. J. G.

1 Deu referir-se a un dels següents cursos d'aigua que hi ha, segons *Gran Geogr. Com. Cat.* XIV, 402, en el terme de Teulís: el *torrent de Calbell*, el *Riu Sec*.

Tévar, veg. *Tàber*, dins el complex estudiat a l'art. *Tavertet*, supra *Tezà*, V. *Tesà*

-TĪA(BENE~)

Benetia o *Benequia*, a Mutxamel (XXXVI, 103.10). És un nom més o variant del grup d'arabismes estudiat s. v. *Ataia* (en el vol. II, 267b18 ss.). *Benitaia* (ibid., b43), *Bentitàber* (b41), *Benàtiga*, vol. I, 52 (cf. vol. I, 53, 17).

Tià, V. *Tiana*